

mt

naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 36 9. septembra 1982 Cena 5.— šil. (7 din)
Poštnina plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Draga 82
stran 2

Prvi kmečki denarni
zavod v Avstriji
stran 3

Lutkarji na Rebrci
stran 5

Pogovor s Pavletom
Zidarjem
stran 6

Strokovna šola za ženske poklice zavoda šolskih
sester Št. Peter 25, 9184 Št. Jakob v Rožu,
Tel. št.: 0 42 53/343

OBJAVA

Na strokovni šoli za ženske poklice v Št. Petru pri
Št. Jakobu v Rožu bodo dodatni **jesenski sprejemni**
izpiti za 1. razred strokovne šole za vse tiste,
ki se doslej za vstop še niso mogle odločiti,

dne 13. septembra 1982, ob 9.30 uri.

S seboj prinesite zaključno spričevalo in pisalne
potrebščine. Možen je tudi še vpis v **enoletno go-**
sposodnjsko šolo.

UVODNIK

Zvezna gimnazija za Slovence je po-
stala temeljni zavod za izobrazbo slo-
venske koroške mladine, ki ljubi star-
še, svojo domovino in našo podedova-
no govorico. Ob minulem srebrnem ju-
bileju šole so bili nazorno osvetljeni in
pokazani uspehi šole, da je to zaznala
lahko vsa naša javnost.

Pod geslom, ki so si ga postavili prvi
pionirji naše gimnazije s pokojnim dr.
Tischlerjem na čelu: „Ne vprašajte, kaj
bo ta šola lahko za Vas storila, vpra-
šajte najprej, kaj lahko Vi vsi — pro-
fesorji, starši in dijaki — za njo storite!“
— so dozoreli dobri sadovi. Gimnazija
ni odtujevala, gojila je ljubezen in spo-
štovanje do podedovanih svetinj, po-
sređovala potrebno znanje in delav-
nost, da so se absolventi lahko uvelja-
vili v življenju kot marljivi državljani in
odkriti demokrati ter domoljubi. Na
nas vseh je, da šoli pomagamo.

Začenja se novo šolsko leto in treba
je prijaviti šolarje osnovnih šol k dvoje-
zičnemu pouku, fante in dekleta pa, ki
bi bili za študij, prijaviti na naši Slo-

Za našo gimnazijo

venski gimnaziji. Združenje staršev in
vodstvo šole Vas prosita za pomoč
ravno pri tem, saj Vi poznate razmere
pri sosedih in znancih. Prošnja velja
Vam vsem, Vi

- OBČINSKI ODBORNIKI vseh frak-
cij, ki ste podedovali našo slovensko
koroško besedo in jo ljubite,
- NAŠI ŽUPNIKI,
- NAŠI UČITELJI,
- VSI NAŠI KULTURNO-POLITIČNI
delavci in predvsem

● VSI BIVŠI DIJAKI naše gimnazije,
ki imate ali že sami otroke ali pa imate
vpliv na znanca v svojih poklicih. Prija-
ve, za katere je še vedno čas, lahko
naslovite pisмено ali telefonsko na
„Zvezno gimnazijo za Slovence“ v Ce-
lovcu, Prof. Janežičplatz 1, A-9020 Ce-
lovec (tel. 04222/33353 v dopoldanskih
urah). Če otroke nameravate dati v
dom, lahko naprosite tudi vodstvo do-
ma, da oni uredijo vse potrebno z šolo.

Seveda pa prosimo, kot vsako leto,
tudi za gmotno pomoč. Združenje star-
šev je hvaležno za vsak dar, da lahko
iz teh sredstev podpre dejavnosti šole
in študij najbolj potrebnih revnih dija-
kov.

Končno naj tu še v imenu „Združe-
nja staršev“ ponovno izrečem ISKRE-
NO ZAHVALO vsem Vam, ki nas redno
vsako leto podpirate in vsem, ki ste ob
25-letnem jubileju s še posebej znatno
podporo omogočili, da smo lahko vršili
svojo nalogo in krili stroške dokumen-
tacije in raznih dejavnosti ob srebrnem
jubileju šole. Tej zahvali se pridružuje
vodstvo šole in profesorski zbor. Naš
preprosti koroški „bohlonaj“ zato Vam
vsem, župnikom, učiteljem, občinskim
odbornikom, staršem in bivšim dija-
kom, saj nam ni mogoče zahvaliti se
Vam vsakemu posebej.

Naj cveti in raste — ob pomoči nas
vseh — naša gimnazija.

dr. Reginald Vospernik
ravnatelj
dipl. trg. Janko Urank
predsednik „Združ. staršev“

Na predlog EL Sele o postavitvi dvojezičnih napisov:

Soglasen sklep v interesu selske javnosti

Zadnji petek v zgodnjih jutranjih
urah je občina Sele sprejela zgo-
dovinski sklep: Na predlog EL Sele
so občinski moške sprejeli soglas-
ni sklep, da bodo v celotnem ob-
činskem področju postavili dvoje-
zične krajevne napise. Obenem je
občinski svet soglasno sklenil, da
se naj doseže pri Uradu zveznega
kanclerja popravo popačenih kra-
jevnih oznak: „Sele-Frajbah“ v „Bo-
rovnico“ ter „Sele-Fara“ v „Sele-
Cerkev“. Občina hkrati soglasno
zahteva od deželne vlade, da na-
mešči na vseh deželnih cestah dvoje-
zične kašipote.

O sklepu, da bo občina sprejela
predlog EL za postavitev dvojezič-
nih topografskih napisov, je raz-
pravljala tudi Klub slovenskih ob-
činskih odbornikov. V izjavi Kluba
je rečeno, da Klub čestita EL Sele
k njenemu uspehu ter da Klub po-
zdravlja pripravljenost SPÖ, da
sprejme predlog EL. „S tem je SPÖ
v Selah vzgled vsem tistim sociali-
stičnim občinskim odbornikom v
Bilčovsu in Žitari vasi, ki vztrajno
preprečujejo vsakršni sled dvoje-

zičnosti,“ je rečeno v izjavi Kluba
slovenskih občinskih odbornikov.

Razveseljivo je, da je občinski
odbor v Selah soglasno sprejel ta
predlog EL. Doslej namreč takega
sklepa ni bilo, ker se večinska
frakcija ni mogla dokopati do
spoznanja, da ne moreš postaviti
tabel s popačenimi krajevnimi na-
pisi, kot so predvideni v odloku
zvezne vlade. EL je, odkar obstoja
ta odlok (l. 1977), zahtevala popra-
vek teh popačenih, zadnji tork pa
se je temu priključila tudi celotna
večinska frakcija.

Razveseljivo je tudi, da razprav-
ljajo selski občinski odborniki na
svojih sejah v slovenščini, za kar
velja županu T. Hriberniku odkrita
pohvala. Ne moremo pa se strinja-
ti s tem, da je večinska frakcija
(proti je glasovala EL), ko so bili
na dnevnem redu dvojezični napisi,
izključila zastopnike NT in Kluba
občinskih odbornikov. Izključili so
nas — na predlog podžupana dr.
Velika —, ker je to baje v „interesu
javnosti“. Zakaj naj navzočnost
slovenskega časopisa na občinski

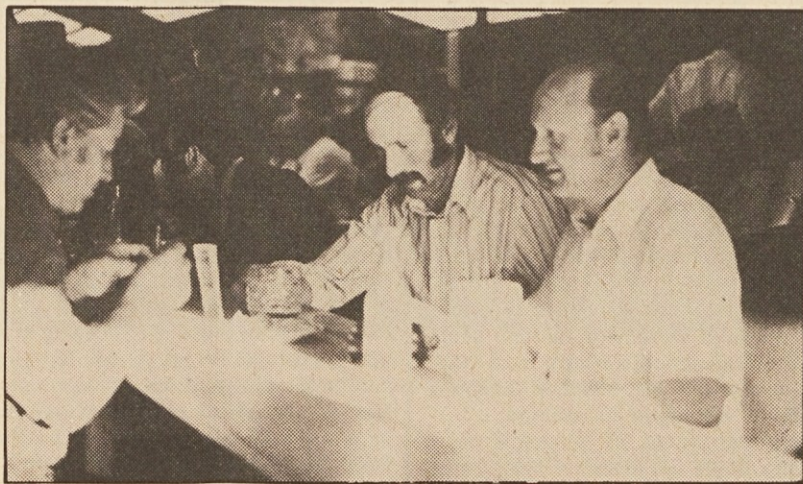

seji, kjer razpravljajo odborniki o
dvojezičnih napisih v slovenščini,
ne bi bila v interesu javnosti — te-
ga dr. Velik ni povedal. Zakaj dela
tako, kot če bi bili lahko priče ne-
kih neprijetnih občinskih tajnosti?
Pa ja ne bo mislil, da hočemo ško-
dovati selskim občinskim odborni-
kom, ker so soglasno podprli pred-
log EL. Vsekakor mdr. niti župan ni

razumel te odločitve svoje frakcije,
„ker“, tako Hribernik, „ne vem, kaj
bi imeli za skrivati“.

PS.: V pogovoru s celovskim ra-
dijem (zadnji ponedeljek) je dr. Ve-
lik dejal, da smo časnikarji v Selah
dobrodošli. Morda pa je sociali-
stični podžupan spoznal, da ni pa-
metno in običajno, izključevati čas-
nikarje na javnih občinskih sejah.

To je bil pliberški jormak 1982

„Stari“ znanci in prijatelji so se srečavali v slovenski uti.

Občinski odbornik Enotne liste
Pliberk, mestni svetnik in tržni refe-
rent Stanko Vauti, je ob otvoritvi
pliberškega sejma pozdravil vse
navzoče v obeh deželnih jezikih. Po-
seben pozdrav je veljal zastopni-
kom deželne vlade z glavarjem
Wagnerjem na čelu, zastopnikom
koroške regije iz SR Slovenije in za-
stopstvu občine Kranj (navzoč je bil
župan Ivan Cvarin) ter zastopnikom
slovenskih organizacij — Narodni
svet koroških Slovencev je zastopal
osrednji tajnik Jože Wakounig.

Pravtako je Vauti pozdravil vse za-
stopnike sosednjih občin. Posebno
pa je pozdravil domačega župnika
Alojzija Kulmescha.

Mestni svetnik Stanko Vauti je v
svojih pozdravnih besedah med dru-
gim poudaril važnost dobrososed-
skih odnosov. Navzoče pa je po-
zdravil v obeh deželnih jezikih tudi
župan Mikusch, ki je pravtako pod-
črtal važnost dobrososedskih odno-
sov in sodelovanja. Veliko podjun-
sko slavje v Pliberku je otvoril de-
želni glavar Wagner.

Vse tri dni so imeli razstavljalci,
kramarji in obiskovalci odlično vre-
me, tako da so bili lahko zadovoljni
vsí. Le nekaj ur po tem, ko je bilo v
Pliberku konec sejma, pa se je z ne-
ba vilo kot iz škafe... Razstavljal-
ci in trgovci so bili s prodajo zado-
voljni. Mdr. tudi poslovodja pliber-
ške zadruga, Stane Čik in Hanzej
Lomšek. Nekateri trgovci pa so
potožili, da gostje iz Slovenije letos
niso tako pridno kupovali. Najbolj
pa so gotovo bili zadovoljni tisti, ki
so prodajali pijače. Vročina je bila

vse tri dni huda, žeja pa velika. Šo-
tor „EDINOST“ je bil zelo dobro obis-
kan. So pa imeli tudi „kelnerce“, ki
so odlično znale prodajati „dragoce-
no tekočino“. (Glej tudi ob robu pove-
dano, str. 3.)

Mladini je pliberški jormak nudil ve-
liko zabave. Zlasti zvečer, ko so
kramarji zaprli svoje blagajne, je bi-
lo na zabavišču vse živo. Od vseh
strani se je slišalo vriskanje...

Prijavite otroke k dvojezičnemu pouku!

PRIREDITVE

Bilčovs

IZSELJENSKI DAN

Zveza slovenskih izseljencev vabi na REDNI OBČNI ZBOR, ki bo v nedeljo, 12. 9. 1982, s pričetkom ob 14.30 uri pri Miklavžu v Bilčovsu, ki bo tudi letos povezan z tradicionalnim DRUŽABNIM SREČANJEM. Prisrčno vabljeni bivši pregnanci z družinami, prijatelji in znanci!

ANTIFAŠISTIČNI KOMITEE CELOVEC

vabi na vožnjo k

ANTIFAŠISTIČNI MANIFESTACIJI V ŽELEZNEM/EISENSTADT (Gradišče)

v soboto, 11. septembra.

Odpeljemo se ob 9. uri.

Zbiramo se na celovški glavni postaji.

Prijave in podrobne informacije po telefonu: 04222/54568 (Klub Prežihov Voranc)

V Železnem je pripravljen kulturni spored.

Izlet na Triglav

(po manj obiskanih poteh)

v soboto in nedeljo, 11. in 12. septembra 1982

Iz Radovne nas bo pot vodila skozi slikovito dolino Kot do Staničeve koče, kjer bomo prenočevali. Od tam gremo naslednji dan preko Kredarice na Triglav. Vračali se bomo skozi dolino Krmo.

Zbirališče: ob 6. uri na jugoslovanski strani Ljubelja.

Prireditelj: Slovensko planinsko društvo Celovec

Celovec

KOROŠKA DEŽELNA GALERIJA v Celovcu, Burggasse 8

vabi na razstavo

SLOVENSkih IMPRESIONISTOV iz Narodne galerije v Ljubljani

Razstava je odprta do 30. septembra 1982. Svoja dela razstavljajo Rihard Jakopič, Ivan Grohar, Matija Jama in Matej Stern.

ŠT. ILJ

KONCERT

Prireditelj: Katoliška prosveta v Št. Ilju

Kraj: Farna cerkev v Št. Ilju

Čas: nedelja, 26. 9. 1982, ob 19.30

1. del: Slovenska liturgija, P. I. Čajkovski, besedilo Janeza Zlatoustega

2. del: Marijine pesmi Nastopa Komorni zbor ANTON FÖRSTER iz Ljubljane Zborovodja: Jože Trošt

CELOVEC

Dramska predstava Jeanine Worms

TRGOVINA

Prireditelj: SPD „Bisernica“ v Celovcu

Kraj: modra dvorana Doma glasbe v Celovcu

Čas: petek, 17. 9. 1982, ob 20. uri

Gostuje Klub slovenskih študentov na Dunaju.

SELE

IZLET NA TOLSTO KOŠUTO

Prireditelj: Slovensko planinsko društvo Celovec

Zbirališče in odhod ob 9. uri izpred gostilne Trkl v Selah-Borovnica

Vodi: Franci Kropiunik

Obirsko

Alpski klub Obir vabi na

TEKMO KOSCEV,

ki bo v nedeljo, 12. septembra 1982, ob 14. uri pri Jerebu (na Jerebovi seli).

Kosilo se bo v petih skupinah in sicer:

I. — otroci do 12 let

II. — fantje od 12 do 18 let

III. — moški od 18 do 50 let

IV. — starostno moški, od 50 let naprej in

V. — ženske.

Prijave sprejemamo od 13. ure naprej.

Štartnina znaša za otroke šil. 30.—; za odrasle šil. 40.—.

Za razvedrilo bodo poskrbeli domači vižarji Berti, Šimej in Otmar.

Dekan Poldej Kassl 50-letnik

Prvega septembra je obhajal bilčovski župnik, dekan Poldej Kassl svojo 50-letnico. Slavljenec se je rodil leta 1932 v Striholčah, v takratni fari Želinje — Šmarjeta pri Velikovcu. Po maturi na Plešivcu je vstopil v celovško semenišče in zapel novo mašo na Želinjah leta 1958. Po večletnem kaplanovanju v Železni Kapli, Šmihelu, Dobrli vasi in v Št. Jakobu je bil imenovan za župnika v Bilčovsu leta 1968.

Novega bilčovskega župnika so farani kar kmalu sprejeli za svojega dušnega pastirja; farno življenje se je zelo poglobilo. Vsestransko odprtost, razumevanje za probleme sodobnega človeka ter doslednost „prvega vernika“ fare so obrodili obilo sadov. Lani je bil tudi imenovan za dekana boroveljske dekanije

— hkrati najboljši dokaz za njegovo uspešno dušnopastirsko delo. Vrsta tistih, ki so se zbrali pretekli terek v prostorih bilčovske mežnarije, da bi skupaj s slavljenecem obhajali ta življenjski jubilej, je bila zelo dolga: župnijski svet, cerkvena zbornica, zastopniki farnih krožkov, mladina in predstojništvo občine Bilčovs s podžupanom Gasserjem na čelu so mu iskreno čestitali in zaželeli še mnogo zdravih let ter obilo blagoslova pri opravljanju zahtevnega dušnopastirskega dela. V sredo pa so slavljenca obiskali tudi zastopniki Narodnega sveta, Krščanske kulturne zveze, in NT oz. mag. Filip Warasch, prof. Jože Wakounig, dr. Janko Zerzer, Nužej Tolmajer in Herbert Seher.

Dekan Poldej Kassl v krogu svojih župljanov.

Ledinca

V soboto, 4. septembra so bila predana stanovanja in kulturna dvorana novozgrajenega poslopja v Ledincah svojemu namenu. Želja po lastnem kulturnem domu se je porodila že svojčas, v tedaj še lastni ledinški občini. Po združitvi te z bekštanjsko so se glede te gradnje deloma ločili duhovi kar je privedlo do referenduma, v katerem se je večina prebivalstva odločila za kulturni dom. Občinska uprava je nato z umno preudarnostjo povezala željo občanov s stanovanjskimi potrebami okolice ter se odločila za gradnjo poslopja, ki bi vsebovalo oboje. Tako ima dokončana stavba devet stanovanj, med temi tudi ordinacijo novodošlega zdravnika dr. Tscherpelja ter kulturno dvorano s stranskimi prostori. Lična zgradba se lepo ujema z okolico in tvori dejansko center nekdanje ledinške občine.

Sama otvoritev je imela dokaj slavnosten videz in udeležba domačinov ter gostov je bila kljub izredno lepemu, sončnemu popoldnevu kar velika. Celoten predprostor pa so zaobrobila kulturna društva občine z domačimi gasilci. Uvodoma je igrala godba na pihala iz Bekštanja, nato je zapel mešani zbor Dorfgemeinschaft iz Ledinca v pozdrav. Program je povezoval g.

Gerhard Lepuschitz, ki je v svojem prologu podal nekaj globokih misli o kulturi, nakazal njeno obogatitev prav z ozirom na obe, tukaj živeči narodnosti. Kakor močan odmev teh, iskrenih besed, je zadonela naša pesem „Zdravo“, ki jo je zapel moški zbor SPD „Jepa-Baško jezero“ pod Mirkom Lauseggerjem. „... to bratski je glas, svečani ta čas, ko si desnice prožijo... — gotovo so te besede več, kot samo simbolika.

Bekštanski župan inž. Helmut Hatze je najprej pozdravil številne častne goste, med njimi deželnega svetnika g. Galloba v zastopstvu deželnega glavarja in v naslednjem orisal potek gradnje od zasnove pa vse do današnje otvoritve. Stroški celotnega poslopja se gibljejo nekje pri 16 milijonih; so deloma kriti iz stanovanjskega fonda iz dotacij dežele, posojil in še drugih virov, nekaj računov pa je še tudi odprtih. Nato sta stavbo blagoslovila

domači župnik g. Sticker (v obeh deželnih jeziki) in za evangelijsko cerkev superintendent Pellar.

Na koncu je župan inž. Hatze z besedami zahvale gostom, predvsem pa sodelujočim, povabil vse na izdatno okrepčilo. Ob zvokih godbe se je iztekala otvoritev v vsesplošni ljudski veselici.

Misli ob robu: Kulturni dom v Ledincah je odprl svoja vrata, sooblikovali smo slavnost otvoritve... Z nemajhnim zadovoljstvom smo se vračali na naše domove — zadovoljni zato, ker smo bili v prijetni skupnosti enakovredni med enakovrednimi!

Šmihel

„Življenje je odhajanje in prihajanje“, tako je dejal dekan Kristo Srienc, župnik v Šmihelu, ko se je v imenu šmihelskih faranov poslovil od kaplana Marjana Schusterja, ki je delal v tej fari tri leta. Posebno se je dekan zahvalil našemu priljubljenemu kaplanu za ves njegov trud in njegovo ljubezen zlasti do bolnikov. Kadar je le mogel, je obiskal bolnike, jih tolažil in bodril, bil je velik prijatelj šmihelske mladine. Cerkevni zbor se je kaplanu s pesmijo zahvalil za njegovo delo. Marjan Schuster se je prav tako zahvalil vsem, ki so z njim delali, zahvalili se je, da so ga povsod sprejeli in mu šli na roko.

Dekan Srienc mu je želel, da bi se v novi fari — v Šentjakobu v Rožu — prav tako dobro počutil kot v Šmihelu.

Minulo nedeljo pa je šmihelske vernike že pozdravil novi kaplan, Stanko Olip iz Sel. Vsi verniki ga prav lepo pozdravljamo in mu želimo pri njegovem delu mnogo uspeha ter, da se bo počutil med nami kot doma.

Lado Hajnžič in njegov sin Mirko sta pod Železnim mostom pri Kamnu ujela v terek zvečer dva debela krpa. Prvi je tehtal 13, drugi pa 5 kil. Vodna požeruha sta nasedla polenti in repici. Predsedniku rebrških ribičev in odborniku kapelške EL ter njegovemu sinu želimo še naprej DOBER PRIJEM!

SPD „JEPa BAŠKO JEZERO“

vabi na

slavnostno prireditve

ob 60-letnici SPD „Jepa-Baško jezero“

v soboto, 25. septembra 1982, ob 20.30 uri v Kulturnem domu v Ločah

Sodelujejo: Društveni moški pevski zbor, MPZ „Rož“, tamburaški ansambel, mladinski pevski zbor, plesna skupina Dorfgemeinschaft Latschach, glasbena skupina ZSM

Častno pokroviteljstvo: župan inž. Helmut Hatze

Seminar KSSD, KSSG in KSSC o Mladinskem gibanju po letu 1945 s posebnim ozirom na koroške Slovence

Seminar se bo pričel v petek, 10. 9. 1982 ob 14.00 uri v Celovcu v Dijaškem domu s sledečim sporedom:

petek popoldan: referat o mladinskem gibanju v Evropi (Marija Jurič) mladinsko gibanje kor. Slovencev po 1945 (Štukl Mirko), diskusija; sobota 11. 9. 1982 ob 9.00 uri: dopoldne se bo vsaka organizacija predstavila s kratkim referatom, ki bo vseboval zgodovino, cilje, udejst-

vovanje v narodno političnem smislu itd.

Popoldne pa bo podijska diskusija z zastopniki že omenjenih organizacij. V petek zvečer ob 20.00 uri bodo vse udeležene organizacije prispevale k uspehu ali neuspehu kulturnega programa.

Za hrano je priskrbljeno, če pa kdo želi prespati v Celovcu, potem se naj pismeno ali po telefonu do najkasneje 3. 9. 1982 javi pri: Romanu Verdalu, Josefogrisc 3, 9170 Borovlje, tel. 04227/21392. Za hrano in prenočitev bomo pobrali majhen prispevek.

ČESTITAMO

Marija Mikl, pd. Toplaharjeva, Zgornje Rute pri Radišah, je praznovala svoj 79. rojstni dan. Čestitamo.

Mariji Schranz iz Libuč vse najboljše za 71. rojstni dan.

Ana Feinig iz Sveč je te dni obhajala svojo 70-letnico. Čestitamo.

Albinu Piskerniku iz Borovnice vse najboljše za 50. rojstni dan.

Pavli Dolinšek iz Lepene in Štefka Lipuš z Remšenika sta si obljubila večno zvestobo. Čestitamo.

Rozaliji Skubl, pd. Jančevi mami s Suhe naše iskrene čestitke za 80. rojstni dan.

Terezija Hirm, pd. Škrjančeva mama, Replje je obhajala svoj 78. rojstni dan. Čestitamo.

Danes praznuje Matevž Wakounig, pd. Bogarjev oče iz Mlinč svojo 75-letnico. Prisrčno čestitamo.

Dr. dipl. inž. Svitko Sienčnik, doma iz Dobrle vasi, je pred kratkim postal profesor na tehnični univerzi v Kölnu. To je priznanje njegovega dolgoletnega znanstvenega dela in za to mu prisrčno čestitamo!

V Bilčovsu sta se vzela Irena Valentinič iz Potoka in Gregej Reichman iz Želuč. Vežal ju je domači župnik Poldej Kassl, svatba pa je bila pri Miklavžu. Novoporočencema želimo vse najboljše na skupni življenjski poti.

Družini Metke in Teodorja Domej se je rodil sin, ki bo nosil ime Gregor. Prisrčno čestitamo.

Družini Eve in Antona Malleja v Celovcu se je rodila hčerka Eva. Čestitamo.

Čeprav malo pozno, zato pa nič manj prisrčne čestitke trem uspešnim selskim maturantom — Norbertu Hriberniku (sin selskega župana), Ilci Čertov ter Hermini Hribernik.

BILČOVŠ

VPIŠOVANJE ZAČETNIKOV GLASBENE ŠOLE ZA LETO 82/83

v soboto, 11. septembra, od 10. do 12. ure v sledečih krajih:

Bilčovs, stara šola: za Bilčovs, Sveče in Št. Janž

Št. Jakob, farni dom: za Št. Jakob in Loče

Št. Primož, kulturni dom: za okolico Št. Primoža

Šmihel, farni dom: Šmihel, Globasnica

Pliberk, Posojilnica: Pliberk, Vogrče, Božji grob, Libuče

Št. Jakob

SPD „Rož“ v Št. Jakobu vabi na

IZLET NA BLEŠEČEČO „Na planincih lušno biti, tam je dosti mleka (vinca) piti“

ŠT. JAKOB V ROŽU

MITING KLADIVA — „Naš jezik, naša pravica“.

Kraj: Kulturni dom v Št. Jakobu v Rožu.

Čas: sobota, 18. 9. 1982, ob 19. uri

Na sporedu bo pester kulturni program z domačimi in tujimi ustvarjalci in kabaretisti.

Za ples igrajo Emil & Co.

Lutkarji na Rebrci:

Že se veselimo premier

V Komendi na Rebrci je ta teden 8. seminar koroških slovenskih lutkarjev. To je tretji seminar po vrsti, ki je v mladinskem centru. V prejšnjih letih pa so skupine vadile v Sloveniji. Letošnji seminar podpirata organizacijsko in gmotno Koroška krščanska zveza (KKZ) ter strokovno Zveza kulturnih organizacij Slovenije (ZKO).

tvorijo, kakor tudi ostale, dijaki Slovenske gimnazije; treba pa je omeniti, da sodelujeta tudi dva Ziljana, ostali člani pa so doma v Št. Jakobu v Rožu, Bilčovsu in Šmihelu pri Pliberku. Režiser Tine Varl je tajnik ZKO Maribor, predsednik Skupnosti slovenskih lutkarjev in dela z amaterskimi skupinami. Varl je lutkarje na Koroškem spremljal takorekoč od prve minute delovanja.

Skupina oder mladje dela pod vodstvom Francija Končana, ki je strokovni sodelavec ZKO. Oder mladje vadi z režiserjem predstavo „Hura soncu in dežju“. Igralci sami naredijo koncept in izdelajo rekvizite in sceno. Oder mladje je spretna skupina, ki je že znala postaviti na oder marsikatero dobro igro. Problem te skupine, kakor pa tudi

prav talentirani in da naredijo vse lutke in sceno sami. Ta skupina ima še poseben problem. Vadi lahko samo ob sobotah in nedeljah doma v Šmihelu, ker sicer ni možno zbrati vseh igralcev na enem mestu. Zato se režiser Saša Kump pripelje vsak teden za dva dni na Koroško, da z njimi dela in to kar 16-krat po vrsti, potem šele je igra zrela za oder. Delajo pa dobro, ker iz Slovenije ne manjka pohvale glede jezika in strokovnih ocen igranja lutk.

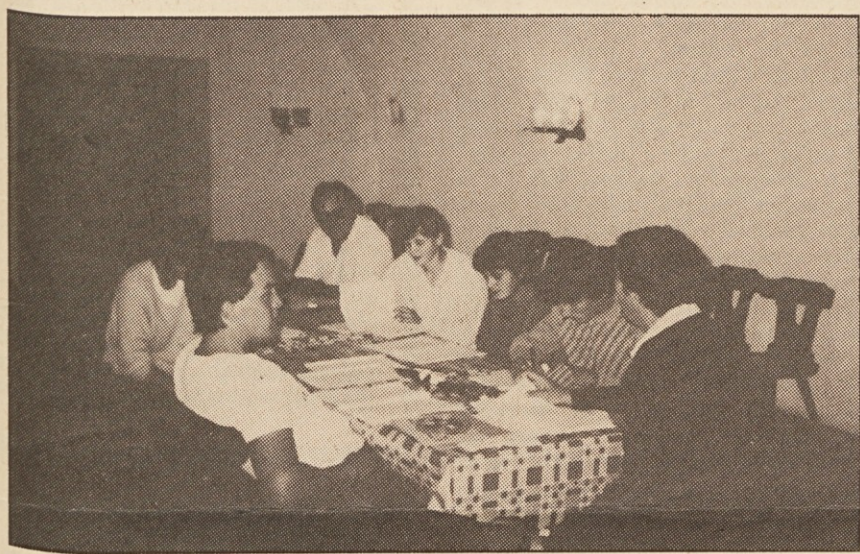
Kakor že v prejšnjih letih so skupine tudi letos brez dvoma intenzivno delale. Zdaj je treba samo še počakati na nastope naših lutkarjev, tako da bomo lahko sami ocenili delo le-teh.

Pavle Zablatnik, študent pedagoške in skupinske dinamike na celovški univerzi, lutke mladje: „Za seminar lutk je potrebno, da se skupinam nudijo prostori, kjer se prijateljstvo, ki je potrebno za skupinsko delo, razvije. Te predpogoje pa Komenda na Rebrci zelo dobro izpolnjuje. Komenda stoji na samem in atmosfera v hiši vabi k intenzivnemu delu.“

Rudi Vouk, predsednik KDZ, voditelj odra mladje: „Večina članov ‚odra mladje‘ se je že v prejšnjih letih aklimatizirala na Komendi, ker vadimo tukaj na Rebrci že tretje leto. Tudi letos smo radi prišli sem. Novi člani, ki prvič sodelujejo, pa so se hitro vživeli, ker so imeli po pripovedovanju starejših kolegov dobre vtise.“

Bernardka Tratter, dijakinja Slovenske gimnazije, oder mladje: „Zdaj študiramo še vloge in debatiramo o tem, kdo bo igral koga. Naša igra ‚Hura soncu in dežju‘ je zelo prijetna, je za stare in mlade, za vsak okus je nekaj. Vsi upamo, da bo igra končana do konca oktobra, da bomo lahko razveselili naše ljudi po Koroškem.“

Jozi Picej, dijak Slovenske gimnazije, lutke KPD Šmihel: „Sceno in lutke naredimo sami, pri tem nam pomaga režiser Saša Kump. Igralci smo vsi Šmihelčani, nastopamo pa po celi Koroški. V lanskem letu smo imeli kar petindvajset predstav, nastopili pa smo tudi pri ‚Srečanje lutkarjev Slovenije v Trebnjem.“

Lutke mladje pri bralni vaji.

Na seminarju na Rebrci so se zbrale tri skupine, in sicer lutke mladje, oder mladje in lutkovna skupina KPD Šmihel, ki vse tri po mnenju organizatorjev in režiserjev pridno vadijo za nastope. Skupina lutke mladje, ki jo vodi študent Pavle Zablatnik, hoče z režiserjem Tinetom Varlom naštudirati igro „Zajček Didldajček“. To skupino

ostalih je le, da vsako leto nekaj dijakov odide študirat, tako da so vedno spet ob začetku.

Lutkovna skupina KPD Šmihel, katere duša je učitelj Karel Grill, vadi z režiserjem Sašom Kumpom, ki dela v Prešernovem gledališču v Kranju, „Guliver med lutkami“. Kakor je povedal Saša Kump, so vsi igralci Šmihelčani. Pravi, da so

Sveče

Ateljeji v vasi — 2. slikarski teden

V nedeljo zvečer so pri Adamu v Svečah slavnostno začeli 2. slikarski teden, ki ga prireja SPD „Kočna“ in ki traja še do sobote. Predsednik društva Janko Zerzer je pozdravil navzoče slikarje Marinello Biscaro iz Trevisa, Marjana Kravosa iz Trsta, Inge Vavra-Aspetsbergerjevo iz Krive Vrbe in Hansa Staudacherja iz Mlinar pri Maloščah. Na žalost pa se napovedani in pričakovani umetniki iz Slovenije niso dali niti videti. Zerzer je dejal, da gotovo zveni nekam nenavadno, če si majhno vaško društvo zastavi tako zahtevno nalogo. Svečani se kritik niso

ustrašili in lanski uspeh je potrdil lanski trud, kajti odmevi v javnih občilih so bili presenetljivi in ugled „Kočne“ in organizatorjev se je povečal. Uspeh za vse pa je tudi živo zanimanje domačinov, kar dokazuje, da je preprosto ljudstvo bolj dostopno za umetnost, kot si to marsikateri kulturni funkcionar predstavlja. Na tej poti bo treba vztrajati in skušati senzibilizirati čim več ljudi za govorico umetnosti in tako skušati oplemeniti naš vsakdan. V svojem nemškem delu pozdravnega govora je Zerzer rekel, da je slikar Staudacher lani ugotovil, da so bili umetniki živa

skupnost in jim je tako uspelo odložiti razne emocije in predsodke in so se zblížali kot ljudje. „Mislim, da nam lepšega spričevala nihče ne bi mogel izstaviti, ker eden od osnovnih ciljev je ta, da zblížamo ljudi različnih nazorov, jezikov kultur in narodnosti. Osnovni koncept tedna je pa ta, da skušamo v neposrednem kontaktu z umetnikom in njegovim ustvarjanjem čim več ljudem omogočiti pravo razumevanje umetnosti.“ Pozdrave je predsednik povedal še v italijanščini, navzoči pa so si ogledali tudi razstavo slik. V staro sveško ljudsko šolo prihajajo vaščani, sta-

GOST V NAŠEM TEDNIKU

Tine Varl:

Zametek dela je navdušenje otrok

Lutkarji Koroške dijaške zveze (KDZ) in KPD Šmihel so te dni na Rebrci naštudirali nove lutkovne predstave. Na Koroškem je lutkarstvo že staro nad 30 let. Začetnika na tem kulturnem področju sta bila duhovnik Vinko Zaletel in Janez Rovan, ki sta po drugi svetovni vojni, leta 1950 uspešno uprizorila lutkovno predstavo »Pavliha«. Pozneje se je lotil lutkarstva tudi — na Koroškem kot režiser znani — duhovnik Peter Sticker.

Lutkarstvo, ki se je sčasoma zanemarilo, je šele leta 1971 dobilo nov impulz, ko je gledališče iz Maribora uprizorilo za naše ljudi lutkovno predstavo. V treh ali štirih dneh so Mariborčani absolvirali več kot deset predstav. Zaigrali so simfonično-glasbeno pravljico Sergeja Prokofjeva »Peter in volk« in igro Libuše Titelbachove »Zajček Didldajček«. S tem je lutkarstvo na Koroškem ponovno oživel.

Naš tednik je povabil režiserja Tineta Varla, ki ima na področju lutkarstva na Koroškem precej zaslug, na pogovor.

Naš tednik: Dragi Tine Varl, leta 1983 bo deseto leto Vašega delovanja med slovenskimi lutkarji na Koroškem!

Tine Varl: Leta 1971 je gledališče iz Maribora nastopalo po Koroški s predstavami „Peter in volk“ ter z „Zajčkom Didldajčkom“. Po tolikih letih se je stvar „zasukala“. Letos hočemo naštudirati „Zajčka Didldajčka“, ki so mu otroci že tedaj z navdušenjem sledili.

Naš tednik: Je bilo predvsem navdušenje otrok motor, da ste začeli spet z organiziranim lutkarstvom na Koroškem?

Tine Varl: Da, takrat smo ugotovili, da je med otroki velik interes, da vidijo lutkovne predstave. Lutke so prvi kontakt najmlajših z gledališčem, na nevsiljiv način jih lahko navdušiš za teater in razen tega jim približa slovenski jezik.

Naš tednik: Leta 1973 so dijaki Slovenske gimnazije začeli s predstavo „Koze Lizike“ Alene Tomaso-ve. Kakšne pa so perspektive za nadaljnje delo lutk na Koroškem?

Tine Varl: Moj najbolj zvesti sodelavec je Pavle Zablatnik, ki je moj asistent in bi lahko delal čisto samostojno s skupino.

Problem je v tem, da dijaki, ki že znajo dobro igrati, odidejo študirat. Dobro bi bilo, če bi Pavle Zablatnik zbral okoli sebe nekaj izkušenih lutkarjev, ki so že dosegli določeno stopnjo v igranju. S tistimi bi se lahko lotil bolj zahtevnih iger.

Naš tednik: Bi bil to zametek stalnega lutkovnega gledališča na Koroškem?

Tine Varl: To bi bil lahko zametek stalnega lutkovnega gledališča, ki

bi se potem lotil tudi zahtevnejših predstav in celo eksperimenta na tem področju. Lahko bi se igralo za vse, za mlajše in starejše in hkrati vse od Shakespeara pa do Becketa.

Naš tednik: Kakšni pa so osnovni pogoji za tako institucijo?

Tine Varl: Treba bi bilo imeti stalne prostore, dvorano za predstave z ustrezno tehniko, ki sodi zraven in delavnico za izdelovanje lutk in scenografije. Celovec bi bil kot center idealen. Delavnice pa bi se vse skupine na Koroškem lahko posluževale, ker ni potrebno, da bi jo imeli v vsaki vasi.

Naš tednik: Mislite, da bi se dalo organizirati kaj takega?

Tine Varl: Osebnost zelo računam na Pavla Zablatnika, ki mu je pa še treba dati čas, da bo zaključil svoj študij. Na njega se zanesem, on bi lahko združil koroške lutkarje ne glede na politiko ali jezik.

Naš tednik: Hvala za pogovor in vse najboljše za delo z lutkami!

ro in mlado, sami se skušajo v umetnosti, gledajo umetnikom pod prste in čopiče. O slikarskem tednu bomo več poročali v naslednji številki Našega tednika.

Iščemo izučeno servirko po najboljših pogojih. Prijave pisno ali telefonično na: hotel Breznik, Pliberk, tel.: 04235/2026

KDZ

vabi 15. septembra 1982, ob 19.30 uri na informativni pogovor o delovanju organizacije v poslovni dobi 82/83. Prisrčno vabljeni!

Klub KDZ bo od 13. septembra naprej dnevno odprt!

2. slikarski teden

Prireditelj: SPD „Kočna“ v Svečah
Kraj: pri Adamu v Svečah
Udeleženci: Marinella Biscaro, Treviso, Marjan Kravos, Trst, Darja Prelec, Sežena, Štef Potočnik, Ljubljana, Inge Vavra-Aspetsberger, Kriva Vrba, Hans Staudacher, Mlinare, Dunaj.

Petek, 10. 9., ob 20. uri:
Orgelski koncert v farni cerkvi Angela Tomanič, orgle
Veral Belič, gosli (prireditelj župnijski urad)

Sobota, 11. 9., ob 19. uri:
Prezentacija del in sklepna družabnost

Od ponedeljka do petka bo gospa prof. Inge Vavra-Aspetsberger mladim in starim interesentom od 14. do 16. ure na razpolago za uvanjanje v tehniko linoreza in lesoreza. Material in orodje prispeva prireditelj.

Pavle Zidar:

»Intervju je zasliševanje ali tiranija«

»Pravijo mu tudi najhitrejši slovenski pisatelj. Od prve (in hkrati zadnje) pesniške zbirke *Kaplje ognjene* je minilo dvaindvajset let, v teh letih pa je izdal nič manj kot petdeset knjig. Včasih so ga kovali v nebo, drugič so mu očitali opolzkost, vesoljni puritanski slovenski svet je vzvalovil, ko je *Nedeljski dnevnik* začel objavljati *Marijo Magdaleno*. Ne, česa takega pa v naši čisti dolini šentflorjanski ne bomo prenašali! Pa ga nista ovirala ne hvala ne zgražanje, pogosto se je umaknil in pisal, pisal, pisal. V *Pleterjah* je mir, tja ne pljusnejo valovi zavisti in pohujšanja, vse to prineseš zraven. A karkoli že prineseš zraven, skrbno skrivaj, kajti razglasati javno nekaj, kar je namenjeno v glavnem kvantanju v zaprtih družbah, je, milo rečeno, spotakljivo.« Tako je zapisala *Nada Ravter* v slovenskem tedniku »7D«, ki izhaja v Mariboru.

Piše Janko Ferk

I.

Pavle Zidar je eden najvidnejših predstavnikov sodobne slovenske proze. Rodil se je 6. januarja 1932 v Slovenskem Javorniku na Gorenjskem, osnovno šolo je obiskoval na koroški Beli, gimnazijo na Jesenicah, v Kranju in Ljubljani. Po maturi je služboval kot učitelj v raznih krajih Slovenije, danes pa živi kot svobodni umetnik na Primorskem.

Pavle Zidar je družbenokritičen pisatelj. V zadnjih letih zamenjuje epsko pripoved razmišljanje, polno samogovorov in dvogovorov, s katerimi rešuje pisatelj vprašanje etike in osebne odgovornosti.

Pavle Zidar se mojstrsko poglablja v pisano galerijo oseb, ki nastopajo v njegovih delih; najde v najskritejših kotičke njihove duševnosti in slika njihovo notranje življenje. Ob tem obravnava številne probleme našega sodobnega življenja, predvsem ljubezen, odnos med ženo in možem, zakon, umetniško ustvarjanje, človekovo odtujenost in smrt. Njegovo zanimanje prehaja od človeka na narod in zato v knjigi »Karrantanija«, ki bi jo bila treba ponatisniti, ker ni več v prodaji, zelo prizadeto slika usodo slovenske narodne manjšine na Koroškem. To je knjiga, ki bi, kot pravi Pavle Zidar, ne mogla nastati brez Janka Ogrisa st. iz Bilčova, ki ga Zidar zelo spoštuje in pri kateremu je

stanoval, ko jo je pisal med koroškimi Slovenci.

Danes uvrščajo Zidarjeva teksta »Sveti Pavel« in »Oče naš« v slovensko klasiko in mnogi so mnenja, da sta to njegova najboljša teksta. Pavle Zidar na to temo: »Najboljša teksta sta »Njene oči« in »Pandorine sence«, k temu dodajmo še »Razoroženega preroka«. Kaj pa »Večno življenje«? In še kaj bi se našlo. H klasiki pa nič ne pravi.

S Pavletom Zidarjem se je pogovarjal Janko Ferk.

Pavle Zidar, ki je letos postal star petdeset let, je pred kratkim izdal petdeseto knjigo (*„Solveigina pesem“*, Cankarjeva založba, Ljubljana). Pisatelj k svojim petdesetim knjigam: »To je petdeset pričevanj o enem življenju.«

II.

Pavle Zidar je povezan tudi s koroškimi Slovenci: »Moja babica Mirica Voluntar je bila rojena v Pliberku. Potem je prišla na to stran. Moja mama pa se je rodila leta 1904 v Št. Danijelu in jo je krstil Ksaver Meško. Čez osemindvajset let, 1932. leta, sem pa jaz prišel na svet. Če temu še dodamo osemindvajset let, pridemo na 56., tedaj sem izdal svojo prvo knjigo. Tako da je ta številka nekako magična ševilka.«

Ima pa tudi še druge prednike. Iz kopije rodovnika, ki mi ga je dal, je razvidno, da sta v njegovem sorodstvu France Prešeren in Matija Čop.

III.

Pavle Zidar pravi, da je slovenska literatura dobra in da gre lepo vstric z evropsko. Slovenska literatura na Koroškem pa se je popolnoma otresla varuštva, se mu zdi, in ji ni treba živeti pod kakimi kompleksi.

Zamejske literature po njegovem ni. Če bi merili tako, potem bi imeli tudi gorenjsko ali piransko slovstvo. Pavle Zidar: »Teh občinskih literatur vendar ni.«

Koroškoslovenski pisatelji so v Sloveniji prezentni, pravi. »Izjemen prodor je naredil »Tjaž«. Ta je prebil tisti za-

držek, da je to domačinska in pokrajinska literatura. S svojim načinom je »Tjaž« pridobil slovenski svet, tako da je prisluhnil. Zdaj ni samo Lipuš navzoč, temveč so tudi drugi.«

Januševe pesniške zbirke »P(e)s(m)i«, ki je leta 1978 izšla pri Državni založbi Slovenije v Ljubljani, ni dobil v roke in je tudi še ni prebral. »Zdaj si jo bo pa,« takoj ogledal. To bom pa prebral.«

IV.

Pavle Zidar v originalu: »Arabski pregovor pravi, da življenje ni vredno ne resnice ne laži. A kaj je življenje? Dolžnost, igra, muka, zrcalna podoba nekega drugega našega bistva?«

Vse to hkrati in vsaka stvar posebej je življenje. Življenje pa je tudi uklenjeno v načela, v takoimenovane mandate omejenosti oziroma dolžnosti in svobode. Področju svobode pripada tudi umetniška kreativnost, to je pisanje proze ali pesnjenje, likovno izmišljanje realnega in glasba. Zavedati se moramo, da prave identitete ustvarja samo umetnost in znanstvena domišljija. Za primer: Krohnborg je tesno povezan z legendo o Hamletu, kjer je ta mladenič simuliral blaznost, da bi prelisčil strica-morilca. In vendar je to gradič, kakor na tisoče drugih, tipičen v svoji arhitekturi, s stolpiči, zeleno streho, resonančnimi dvoranami in tako dalje. Toda v trenutku, ko zvmemo, da je tu »živel« Hamlet, ki si je govoril znamenite Shakespearove stavke: Biti ali ne biti, to je zdaj vprašanje, pravzaprav lik, ki si ga je ustvaril v svoji umetniški domišljiji, v svoji svobodi Shakespear, gradič Krohnborg zadobi čisto druge razsežnosti; to so zdaj že preustvarjeni in prežarjeni zidovi s patino večnosti.

Ali če stopimo v današnji čas. Kaj bi bil recimo Doberdob brez smrti Kranjskih Janezov v prvi svetovni vojni in brez Prežihove upodobitve njihovega izginjanja v strategiji tistih, ki načrtujejo vojne, udeležujejo se jih pa drugi? Nič; vas tamle na Krasu. Kaj bi bila na primer Koroška brez Wernerja Berga? Ali Dunaj brez Händla, Schuberta, Beethovna, Salzburg brez Mozarta? Nemčija brez Goetheja in plejade filozofov: Kant, Fichte, Schelling; ali Nemčija trenutno brez Bölla, Enzesbergerja? Avstrija brez Handkeja? In navsezadnje Koroška brez Florijana Lipuša, Janka Ferka, Erika Prunča, škoda, da ne piše več, brez krvavo rdečega Janka Messnerja? Puščava, po kateri bi lezle kače in jo gubale v peščene valove.

Rekel sem, svoboda, ker estetska eksistenca ne dovoljuje nobene omejitve. Pri tem ne smemo zamenjati estetskega z etičnim. Etični človek raste iz vseh poslanstev, iz človekove omejitve ali človekove svobode.

Ko sem v preteklem mesecu prebral, priznati moram, da prvič, Lipušev roman »Zmote dijaka Tjaža«, me je fasciniral izreka, slog; roman sem začel brati pozorno in stvar me je opijala, predvsem pa sem bil srečen, ker je slovenska književnost na Koroškem spregledala bistvo literature, namreč, da ni važno, kaj povemo, temveč kako, in da šele potem tisto postane kaj. Torej ni

KOSA

Koso nekdo kleplje svojo, čuj, nekje tam sred vasi... Ostro-rezko to klepánje skoz večerni zrak zveni.

Jutri rano pa bo trava padala pod kosoj toj in cvétov po polju nogoo padlo mrtvih bo pod njoj...

Slušam, slušam to klepánje... Bog vé, kaj, da mi se zdi: — Smrt je, ki tam kleplje koso, da ž njoj mene pokosi.

Letos poteka 70 let, odkar je v Ljubljani umrl pesnik Anton Aškerc. O njem se bolj malo piše in redki ga proslavljajo. In vendar velja za našega največjega pripovednega

vse kaj; prej je kako. Kdor na ta roman gleda ideološko, je seveda privrženec načel, ki so bila vedno veliki nasprotniki književnosti oziroma umetnosti sploh. Kritika, izvirajoča iz načel, vedno vsebuje obtožbe zoper umetnino; nekaj tipičnih ideoloških klišejev: pesnik je zašel na steze brez cilja, to je očitek Otonu Župančiču, zabredel je v kalužo; pri Cankaru »ljudi načel« odbijajo »vagabundstvo in privlačenje onesveščanja naših svetinj«. Umetnina ni harmonična biologija, temveč na videz shizofrenični kozmos, ki se le preko sloga ureja in pomirja. Umetnik oziroma pisatelj se torej ne more pregrešiti zoper umetniške zakonitosti, ampak samo zoper moralne — kot vsak drug človek. In ker ljudje nismo samo svobodne kreature, ampak moramo tudi služiti, moramo torej — po Bohnehoefferju — izpolniti svoje dolžnosti tudi nasproti hudiču.«

Pavle Zidar:

TEKOČI RAČUN

Po zakonskih določilih ji kaj takega ni smel nihče reči, žal pa zakon ni mogel preprečiti, da se sem pa tja ona sama ne bi počutila takó, kot je bilo o nekaterih ženskah napisano na straneh časopisov, kjer so obravnavali kriminal drugačne kakovosti.

Resnica je, da je bila vsaka ženska po splavu malo tudi še tisto.

Kasneje, ko so jo fantje veselo ogo-varjali, kličoč za njo, hej, deklica, se ji je zdelo, da h klicu nekdo dodaja še eno besedico.

Pri odpustu iz bolnice je izrekla velikemu gospodu primariju nenavadno željo, prosila ga je, da bi ji pokazali izsesani fetus; primarij pa se ji je v

odgovor prijazno nasmehnil in rekel, da fetusa nimajo več in da naj se zdaj veselo vrne v življenje, ker je še vse pred njo.

In Zorica se je res vrnila.

Od njegove bleščobe je bila nekoli-kanj oslepljena.

Toliko sonca ni še nikoli videla. Povsod samo sonce v podobi glasbe: kakor da vidi in sliši flavto, prilepljeno na človeški dih.

Za šolo so ji izstavili uradno potrdilo, da je imela gripo, v zdravniški mapi, ki je bila trdno pod ključem, pa je stalo črno na belem: abortus...

Le prijateljica in od prijateljice prijateljica in od prijateljice prijateljice prijateljica... so vedele za res-

nico. No, lahko bi nadaljevali te oblike kakor formule iz organske kemije, kdo vse in po kakšnih povezavah je vedel za to.

Vedeli so z eno besedo vsi.

Vendar se nikdo ni zgražal. Navsezadnje smo vsi prišli na svet iz podobnih odnosov in v dilemi: roditi ali ne roditi se.

So pa, seveda, tudi izjeme.

Toda ni naš namen, da bi se razpisali v to smer, želeli smo nadaljevati od nekje drugje dalje: Ko je Zorica dosegla pozna leta svoje mladosti, bilo je tam na meji med štiridesetim in petdesetim, je nekega dne začela ugotavljati, da ima raka.

(Ja, zapisati ali sporočiti moramo še, da se je splav v bistvu ponesrečil, Zorica je namreč ostala jalova.)

Na žalost se to zgodi, čeprav je abortus opravljen z največjo mero strokovnosti.

Ko je kasneje vse to ugotovila še v zakonu, je bila nepopisno žalostna; vrnila se je k istemu ginekologu, ki ji je pred osmimi leti opravil poseg, in ta ji je samo potrdil sum, da so ji jaj-

cevodni, kakor tudi jajčniki, kronično vneti.

Začela se je zdraviti, toda uspeha zdravljenja ni hotelo biti.

Mož se je njene lepote počasi nave-ličal, njenega mesa tudi, se izgovoril, da je jalova, si izbral mlajšo in si nakopal kopico otrok. Ona pa je poslej menjavala partnerje; prihajali so in odhajali. Bilo je žalostno; včasih bi najraje umrla.

Želela si je smrti.

Nekega dne pa se je izkazalo, da je v tem uslišana.)

Trebuh se ji je nevarno napihnil. Ogledala si ga je, zdel se ji je, kot pripopano testo iz ržene moke, ki leze iz svoje naraslosti in bo vsak hip padlo na tla.

Po njenem jo je obiskal karcinom. Potežkala si je trebuh, tedaj pa se je v njem nekaj prebudilo: ko da se je premaknil otrok.

Žal si je kaj takega že skoraj trideset let več ni moglo primeriti; bila je uradno jalova. Če pa bi si ji že, bi si ji nedvomno, ko je bila še mlajša, in ne zdaj, ko visi nad njo klimakterij in kup podbradkov.

Kollikorx litrov semen se je ta čas steklo vanjo, da bi jo prebudili k plodnosti, pa ni bilo nič! Bila je ogon zemlje, kjer ne požene niti bilka več.

Ali z eno besedo: puščava.

Toda nad puščavo vedno visi blagoslov dežja.

In kaj visi nad njo? Nad njo ne visi nič.

Zato je bila čisto mirna, ko je ugotovila, da jo je namesto plodnosti obiskal karcinom. Sicer neboleč, tih, ona bi rekla, škrbast rak, toda strahovito zavraten, saj je bila sprememba na slabše vsak dan bolj očita.

Na obrazu so se ji pojavile sončne pege, ki jih prej nikoli ni imela.

Koža na vratu se ji je svetila kakor biserna matica.

Kaj zdaj?

Nekaj mora narediti.

Premišljeva je v nočeh brez sna je prišla do zaključka, da se bo vsaj dostojno poslovila od nekaterih drugih ji ljudi.

Imela je nekaj prijateljev in prijateljic v podjetju, ki so ji bili več kot samo sodelavci. No, najprej so ji bili samo to, toda delovno mesto je kakor

Anton Aškerc — velik pesnik

pesnika. Sam o sebi je bil prepričan, da je njegovo poslanstvo biti pesnik. Marja Boršnik, ki je do sedaj napisala najboljšo študijo o Aškercu, pravi: „V bogoslovje je vstopil, da dožene smisel življenja in nalogo, ki jo ima vršiti, in v bogoslovju je spoznal, da je njegova najvišja naloga postati pesnik. Pesnjenje se mu je zazdelo nad vse važno, naravnost svet poklic.“

Kot veliko drugih je tudi Aškerc začel z liričnimi pesmimi. Toda kmalu je spoznal, da to ni njegova pot. Obrnil se je k pripovednemu pesništvu in zadel pravo. V slovenskem ljudskem izročilu in v slovenski zgodovini je našel motive za pesmi, ki jih danes najdemo v vsaki šolski antologiji. Kdo od slovenskih dijakov ne pozna balade Mejniki? „Sejm bil je živ. Prodal i on je Lahom tam par volov...“ Ali one druge: „Med skalami Sava šumi, valove mogočne vali, v naročje jih Dunavu tira...“

V osemdesetih letih preteklega stoletja je Aškerc bil glavni pesnik „Ljubljanskega zvona“, ki je njegove pesmi objavljali navadno na prvi strani. Tedaj so nastale njegove Balade in romance, ki so izšle leta 1890. Gre za prvo in najboljšo zbirko Aškercjevih pesmi, ki si je z njimi postavil nesmrten spomenik v našem slovstvu podobno kot Simon Gregorčič s svojimi Poezijami. V tej zbirki je veliko dobrih pesmi. Aškerc je z njimi dopolnil vrzel v našem slovstvu: dal nam je lepih prišpovednih pesmi. Naj omenimo le še njegov cikel pesmi o kmečkih uporih: „Zvonovi zagrebški pojo, pojo,

da še nikdar tako“ (Kronanje v Zagrebu).

Poleg pripovednih pesmi z zgodovinsko in ljudsko vsebino je začel segati tudi na področje socialnega življenja in ustvaril nekaj dobrih socialnih pesmi. V njih opeva zlo uso do sirote Anke ali delavca z družino, ki ga kapitalist zlorablja. Po tej plati spada med prve slovenske pesnike, ki jih je ganila usoda trpeh ljudi.

Antona Aškercja je tudi mučilo vprašanje o smislu življenja. V bogoslovju je iskal odgovor v krščanski filozofiji, toda tudi že pri orientalskih mislecih. Takó miselno razdvojen je tudi v kaplanski službi ostal nemiren in nezadovoljen. Pogosto ga je v pridigah zaneslo, da je drugače učil kot Cerkev. Vedno bolj se je nagibal v indijski panteizem. Vsled tega je prihajal v spor s škofom, pa tudi z verniki, ki njegovega racionalizma in panteizma niso sprejemali.

Boršnikova piše: „Ljudje so mu tudi zamerili, da je tako nagel pri cerkvenih opravilih. Pridiga z mašo je trajala komaj pol ure, večernice z litanijami pa samo nekaj minut. Po božnim ženskam (a gotovo tudi drugim — op. p.) ni bilo všeč, da v pridigah ni nikoli omenjal Marije Device. Tudi so se zgražali, da svetnike imenuje le po imenih, brez priveska „sveti“.“

Aškerc je zaprosil za predčasno upokojitev kot duhovnik in se preselil v Ljubljano leta 1898, kjer je delal kot mestni arhivar. Umrl je v Ljubljani, kot civilist, 10. 6. 1912. Bilo mu je 56 let.

RADIO CELOVEC SLOVENSKE ODDAJE

Petek, 10. septembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Zabavne melodije — Spominjamo se.

Sobota, 11. septembra:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 12. septembra:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

Ponedeljek, 13. sept.:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Iz ljudstva za ljudstvo (o opravih, šegah in navadah nekdanj in danes v septembru).

Torek, 14. septembra:

09.30—10.00 Land an der Drau — Dežela ob Dravi.

14.10—15.00 Koroški obzornik — Mladina poje — Otroci, poslušajte.

Sreda, 15. septembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Za oddih in premišljevanje

Četrtek, 16. septembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Glasbeni mojstri.

zakonska zveza: na začetku se z vsemi dobro prenašala, čez čas pa, ko se do dobra spoznate med sabo, pa se prenašala le še z nekaterimi. Toda ko se življenje izteka, imaš nadomestno spet vse ljudi rad.

Zorica je stopila v portoroški Metropol in se pozanimala, koliko bi stalo kosilo za dvanajst oseb. Seveda slavnostno kosilo oziroma večerja.

Rekla si je: to naj jim bo v slovo. Smrt v nji je bila vsak dan bolj nemirna.

Za kosilo oziroma večerjo je morala izdati kar čedno vsotico.

Takoj za tem je stopila na Komunalno in se pozanimala še za grobno parcelo. Tam so teh obiskov vajeni in nič ne sprašujejo, za koga, za kaj in niti za kdaj.

Neki inženir ji je razkazal mapo z vrisanimi grobovi in s prstom, debelim in osmojenim od nikotina, pokazal grobnico, rekoč: Na prodaj je, gospa, ne bo vam žal, če jo kupite, res da je draga ko žafran, ampak notri je vse suho, z eno besedo, prima. Na prodaj je z eno samo napako, prodajamo jo za lire.

Lir seveda ni imela, zato si je izbrala majhen košček zemlje, poraščene z visoko travo, oštevilčeno s številko 198.

Istega dne je potem obiskala še duhovnika, starega ko svet. Povedala mu je, da bo umrla, in duhovnik ji je prijazen pokimal, češ da bo (in da že ve za to). Vprašala ga je, če jo bo pokopal. Odgovoril ji je, da jo bo. Rekla mu je, da bi rada to plačala vnaprej, župnik ji je odvrnil, da lahko stori tudi to, če že hoče.

Zalstal je po mrliški knjigi, vpisal njeno ime in jo vprašal: Kdaj?

Tega pa tedaj še ni vedela.

No, prav, ji je odgovoril, me bodo že obvestili.

Ob koncu tedna pa se je njenih dvanajst prijateljev iz podjetja zbralo v posebni sobi hotela Metropol; vsi so radi prišli; natakariji so začeli prinašati jedila, pijače, poobedke.

Zunaj je bil tako mil večer.

Z morja je blestela zlata proga zgodnje lune.

Vse jih je že napenjal od dobrot.

(Dalje prihodnjič)

1 AVSTRIJA

PETEK, 10. septembra 1982: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Umori gospoda ABC — 12.00 Oče in sin — 12.05 Ni lepše dežele — 12.15 Zapisani paradiz — 13.00 Poročila — 15.00 Heinrich dobri kralj — 15.50 Može brez živcev — 16.00 Petje in igranje — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Mat in Jenny — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Stari — 21.15 Modna revija — 21.20 Zgodbe Thomalla — 22.05 Šport — 23.45 Poročila.

SOBOTA, 11. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Mi — 11.05 Dopoldanski koncert — 11.25 Arheologija biblije — 11.55 Nočni studio — 13.00 Poročila — 15.30 Moderno srce — 17.00 Od otrok za otroke — 17.30 Fliper — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Astro-show — 21.50 Šport — 0.00 Poročila.

NEDELJA, 12. septembra: 11.00 Ura tiska — 12.00 Vizualna izobrazba — 15.15 Kottan — 16.45 Risanka — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Srečanje človeka z živaljo — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 S'nullerl — 22.15 Šalom — 22.20 Šport — 0.00 Poročila.

PONEDELJEK, 13. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Prosim za mizo — 10.00 Šolska tv — 10.30 Velika ljubezen — 12.25 Oče in sin — 12.30 Slike iz omare — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Bilo je nekoč... — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pustolovščina — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.05 Profesionalci — 21.55 Večerni šport — 22.25 Poročila.

TV

9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Šolska tv — 10.30 „Kameliendame“ — 12.15 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Pet prijateljev — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pogled v Inec — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Skag — 21.05 HFK — „Austrian airlines“ — 22.40 Poročila

2 AVSTRIJA

PETEK, 10. septembra: 17.30 Vizualna izobrazba — 18.00 Galerija — 18.30 Brez nagobčnika — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Velike reke — 21.15 Modna revija — 21.20 Politika ob petkih — 22.20 Bravados — 23.55 Poročila.

SOBOTA, 11. septembra: 14.00 Šport — 16.15 Folklorno srečanje — 17.00 Dvakrat sedem — 17.35 Prepoznate melodijo? — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Ljudski odvetnik — 20.15 Kartuzija Parme — 22.15 Vprašanje kristjana — 22.20 Rdeči morski ropar — 23.55 Sto mojstrskih del — 0.05 Poročila.

NEDELJA, 12. septembra: 14.00 Športno popoldne — 17.45 „Nova nemška glasbena scena“ — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Atlantic city, USA — 21.55 Maršal Cimarona — 23.10 Soap — 23.35 Sto mojstrskih del — 23.50 Poročila.

PONEDELJEK, 13. septembra: 18.00 Perspektive — 18.30 Lou grant — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Zgodbe predmestja — 21.05 Dokumentacija o alpskem svetu — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Najprej maturo — 23.40 Poročila.

TOREK, 14. septembra: 17.45 Šolska tv — 18.00 Orientacija —

„Bravados“ — znana kavbojka (v petek, ob 22.20, v FS 2).

TOREK, 14. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Šolska tv — 10.30 Moderno srce — 12.00 Dama z brado — 12.15 Šport ob ponedeljkih (pon.) — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Oddaja z miško — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Moda — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Prisma — 21.00 Panorama — 21.50 Videoteka — 22.35 Poročila.

SREDA, 15. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Oddaja z miško — 9.35 Francoščina — 10.05 Šolska tv — 10.35 Šušljanje v postelji — 12.15 Prisma — 13.00 Poročila — 17.00 Ujeti kralj — 17.30 Pinokijo — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Policijska inspekcija — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Grobnica s skrivnostnim gradom — 21.40 Šport — 22.00 Poročila.

ČETRTEK, 16. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des —

18.30 Lou grant — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Veselje mora biti — 21.03 Dalas — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2

SREDA, 15. septembra: 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Lou grant — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Cafe central — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Umetnine — 0.10 Poročila.

ČETRTEK, 16. septembra: 17.45 Šport tv — 18.00 Na poti po Avstriji — 18.30 Lou grant — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Trič-trač — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

1 LJUBLJANA

SOBOTA, 11. septembra: 11.35 Ljudje in zemlja — 12.40 Poročila — 14.50 Poročila — 14.55 EP v atletiki — 18.30 Muppet show —

PETEK, 10. septembra: 13.55 Poročila — 14.00 EP v Atletiki — 18.10 Domači ansambli — 18.30 Obzornik — 18.45 Otrok in promet — 19.05 Ekonomska terminologija — 19.15 Risanka — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Fantje s Hill Streeta — 20.50 Ne prezrite — 21.05 Španske operne zvezde —

NEDELJA, 12. septembra: 10.30 Osma ofenziva — 11.25 TV kažipot — 11.45 Narodna glasba — 12.15 Kmetijska oddaja — 13.15 Poročila — 15.00 Titovi mornarji — 15.45 Poročila — 15.50 Quentin Durward — 17.40 Športna poročila — 17.55 625 — 18.25 Človeški faktor — 19.15 Risanka — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Kljubovalna Delta — 20.50 Športni pregled —

PONEDELJEK, 13. septembra: 10.05 Pokupsko-posavska arhitektura v lesu — 10.35 TV v šoli — 16.55 Poročila — 17.00 Novo vznemirja — 18.00 Muzeji Makedonije — 18.30 Obzornik — 18.45 Kontra ritem — 19.15 Risanka — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 35 mm — Filmska delavnica —

TOREK, 14. septembra: 8.35 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 Dalmacija v Nob — 10.35 TV v šoli — 17.10 Poročila — 17.15 Mali pingvin — 17.30 Balade — 18.00 Pustolovščina — 18.30 Obzornik — 18.45 Mostovi — Hidak — 19.00 Knjiga — 19.15 Risanka — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Skupno — 20.50 Berlin-Alexanderplatz —

SREDA, 15. septembra: 8.35 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 Moje mesto Blato — 10.35 TV v šoli — 17.30 Poročila — 17.35 Ciciban, dober dan — 17.50 Gusarji kapitana Gancha — 18.15 Okrogli svet — 18.30 Obzornik — 18.45 Za pesmijo v spodnje Medjimurje — 19.05 Risanka — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Rocco in njegovi bratje —

ČETRTEK, 16. septembra: 17.10 Zbis: Steklarska pravljica — 17.25 Zapis za mlade — 18.00 Mozaik kratkega filma — 18.30 Obzornik — 18.45 Čeprav je včasih težko — 19.15 Risanka — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Mednarodna obzorja — 21.30 Dragi Miha —

2 LJUBLJANA

PETEK, 10. septembra: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Plavica — 18.45 Glasba, čas, ljudje — 19.30 TVD — 20.00 Resna glasba — 20.40 Poročila — 20.45 Izkušnje — 21.35 Nočni kino.

SOBOTA, 11. septembra: 16.45 Festival otroka Šibenik '82 — 17.45 Kapelski kresovi — 19.00 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Glasbeni oder — 20.30 Poezija — 21.05 Poročila — 21.10 Dokumentarna oddaja — 21.55 Športna sobota —

NEDELJA, 12. septembra: 10.10 Nogomet: GALENIKA: Partizan — 14.15 Športno popoldne — 18.30 Premor — 18.45 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Čas Jazza

PONEDELJEK, 13. septembra: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Pet petelinčkov — 18.00 Pravljica — 18.15 Izobraževalna — 18.45 Premor — 18.50 Športna oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Znanost —

TOREK, 14. septembra: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Palčki nimajo pojma — 18.15 Čas knjige — 18.45 Zabavna medigra — 19.30 TVD — 20.00 Zabava vas Cleo Laine — 20.50 Dokumentarna serija

SREDA, 15. septembra: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Padla z neba — 18.15 Družbene teme — 18.45 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Šport

ČETRTEK, 16. septembra: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Jole, Jole — 18.15 Znanost — 18.45 Premor — 18.50 Goli z evropskih nogometnih igrišč — 19.30 TVD — 19.55 Premor — 20.05 Življenje je množični pojav.

Zmaga na domačem igrišču

Po petem kolu jesenskega nogometnega prvenstva vzhodne podlge se je Slovenski atletski klub „povzpel“ na prvo mesto lestvice. Minulo soboto so slovenski nogometišči na Košatovem igrišču premagali sovratnike iz Annabichla z rezultatom 2:1. Breže so presenetljivo izgubile v Grabštanju z 2:1, doslej vodeče moštvo — celovški KAC pa je prav tako pustil obe točki v Št. Andražu. V petem kolu pa je razočaralo tudi moštvo Šmihela, ki je podleglo enajsterici iz Treibacha z 2:0. Dobila vas je premagala na domačem igrišču Žrelec (1:0), Wolfsberg pa je premagal Možberk s 3:2. Brez zadetka sta se v podjunskem derbiju ločili enajsterici iz Sinče vasi in Velikovca.

Sobotna tekma med Slovenskim atletskim klubom in ASV je presenetljivo privabila na Košatovo igrišče razmeroma malo število gledalcev. Tokrat se jih je zbralo le približno 100, česar funkcionarji SAK niso navajeni. Verjetno pa je tokrat bil kriv pliberški sejem in vsi upamo, da bo drugič število gledalcev bolj zadovoljivo.

Celovško moštvo ASV sodi med tiste enajsterice, proti katerim ima in je imel SAK vedno „težave“. Tudi tokrat se je tekma pričela neugodno. Že v 16. minuti se je tek-

ma za Luschniga končala. Popolnoma nepotrebno je kritiziral sodnika, ta pa mu je po pravici pokazal rdeči karton. K sodniku je treba še dodati, da njegove odločitve niso bile vedno pravične in si je

redkimi napadi na vrata SAK. Slovenski napadalci pa so izpuščali najboljše priložnosti. Po prvih 45 minutah sta se enajsterici ločili z rezultatom 1:0.

Tudi potem, ko sta moštvi za-

Eden izmed številnih napadov na vrata nasprotnika.

privoščil nekaj „spodrsrljajev“. Toda tudi izključitev Luschniga gostom ni šla na roko. Skoraj istočasno, ko je bil izključen igralec SAK še na poti v slačilnico, je Polanšek premagal vratarja ASV. Nasprotnik se je moral zadovoljiti le z

menjali strani, se slika ni spremenila. SAK je imel terensko premoč, toda napadalci niso znali izrabiti lepih možnosti, ki so se jim nudile.

Gostom pa je uspelo rezultat izenačiti. To pa je bil za SAK znak, da je treba tempo ojačiti. In ni trajalo dolgo, ko je Hobel z lepim zadetkom zopet poskrbel za vodstvo svojega kluba. Do konca srečanja se rezultat ni spremenil, slovensko moštvo je tako premagalo ASV z 2:1 in s tem na domačem igrišču osvojilo obe točki.

Postava: Mrkun, Sadjak, Kreutz (Perč), Woschitz, Lampichler, Salikič, Luschnig, Velik, Polanšek (Wieser), Lazarevič, Hobel.

Moštvo pod 23 Slovenskega atletskega kluba pa se je v nedeljo na Košatovem igrišču pokazalo z najboljše strani. Gostje iz Annabichla so bili za slovenske nogometišče preslabi, saj so jih SAK-ovci „nabrisali“ kar z 8:1.

Mladinci SAK so sovratnike iz Pokrč premagali z rezultatom 5:1, najmlajši SAK-ovci-šolarji pa so tokrat podlegli telesno močnejšim Borovelčanom (Atus) s 4:0.

V oddaji „šport ob ponedeljkih“ avstrijske televizije so po prvem kolu nogometnega prvenstva poročali tudi o tekmi med „Austrio“ Celovec in dunajskim Rapidom. Kako sodijo o novi diviziji gledalci in kako ocenjujejo svoj klub v tem primeru celovški? Celovčani so obogatitev, Celovčani bodo dosegli proti Rapidu najmanj neodločen rezultat...“

Prišlo je drugače. Kljub temu gledalci (bilo jih je približno 10.000) niso bili razočarani. Cilj celovških nogometištev je ta, da se moštvo uvrsti med prvo deseterico na lestvici. To nikakor ni iluzorično.

Doslej se je Austria odrezala dobro. Celovčani so dosegli tri točke. Tudi gledalci pridno prihajajo na tekme. Če bo oboje kličkaj funkcioniralo še naprej, je Austria Celovec gotovo obogatitev avstrijskega nogometa.

Zato pa sta tem bolj nazadovala oba nogometna kluba v Linzu. LASK in VÖEST sta doslej razočarala športno in finančno. Oba sta po prvih treh tekmah na zadnjem koncu lestvice, oba kluba „jamrata“, da ni gledalcev. Torej se na eni strani izboljšuje, na drugi strani pa se slabša. Zdi se, kot bi z žehhtarjem nosil vodo v morje...

in kulturna društva SPD „Edinost“ Pliberk, KPD Žvabek, KPD Šmihel in društvo „Kralj Matjaž“ iz Libuče

prirejajo

PLESNI TEČAJ

pri Schwarzlnu v Pliberku
začetek: v soboto, 18. septembra 1982
za odrasle ob 19.30

za mladino, v glavnem Rock'n Roll, ob 18. uri

Program: Dunajski valček, angleški valček, tango, foxtrott, cha-cha-cha, jive (Rock'n Roll)
30 plesnih ur

Vodi: Gregor Krištof

Cena: Pliberški list/Bleiburger Zeitung in okrajna kulturna društva Vam omogočajo tečaj po zelo znižani ceni. Prispevek samo 200.— šil. na osebo.

Prijavite se lahko v Posojilnici Pliberk ali pa pridete na prvi plesni večer 18. septembra 1982 k Schwarzlnu.

Darovi za tiskovni sklad

Janez Safran, Bilčovs 100.—; Ludmila Malle, Krčanje 35.—; Josef Partl, Mače 40.—; Janko Grafenauer, Beljak 30.—; Elizabeta Petscharnik, Dješke 20.—; preč. g. Rudolf Safran 100.—; N. N., Grebinj 20.—; Josef Kuncič, Št. Peter 40.—; Josef Gregorič, Št. Peter 20.—; N. N., Sreje 20.—; Franc Kralj, Sreje 20.—; Ludwig Sereinik, Sreje 20.—; Marija Hafner, Sreje 20.—; Franciska Rassinger, Sreje 20.—; Andrej Karicelj, Št. Jakob 120.—; Dr. Kristijan Puschnik, Št. Jakob 40.—; Dr. Johan Waldhauser, Bistrica 20.—; Mag. Jože Urank, Celovec 20.—; N. N., Žihpolje 20.—; N. N., Sp. Rute 500.—; N. N., Celovec 20.—; Fric Matevž, Šmiklavž ob Dravi 50.—; Pavel Kanauč, Št. Jakob 100.—; V. Janeš, Hodiše 300.—; Ivan Živkovič, Linz 50.—.

Tekme SAK v Žrelcu

V soboto, 11. 9., ob 15.30
Vetrinj šolarji — SAK šol.
V nedeljo, 12. 9., ob 14.15
ASV mlad. — SAK mlad.
ob 14.40 Žrelec 23 —
SAK 23
in ob 16.30
Žrelec I — SAK I

Tekme DSG Sele v Trdnji vasi

V soboto, 11. 9. ob 15. uri
Trdnja vas 23 — Sele 23
in ob 16.45
Trdnja vas I — Sele I

Sele — Hodiše 4:0 (3:0)

Minulo soboto so nogometišči DSG Sele imeli na domačem igrišču v gosteh enajsterico iz Hodiš. Že pred tekmo je trener in igralec Jože Fera jasno zastavil cilj — „na domačem igrišču se borimo do zadnjega in hočemo tudi zmagati“. Malo previdno, a tem bolj koncentrirano so se Selani lotili nasprotnika. Kmalu se je pokazalo, da igralci iz Hodiš ne bodo najtežja ovira, k temu pa se je priselila tudi sreča. Po 15 minutah so vodili Selani s 3:0. Prvi gol je dal Norbert Hribernik po kratki podaji Jožeta Fere, drugega Herbert Falle, tretjega pa zopet Norbert Hribernik. S tem rezultatom se je polčas tudi končal.

Po odmoru pa je igra Selanov razpadla bolj in bolj. Kljub številnim priložnostim ni prišlo do golov. Popustila je tudi koncentracija in igralo se je preveč na zaseben dobiček. V tej fazi je zamenjal trener Fera dva igralca, v igro sta prišla Walter Roblek in Karli Pristovnik. Edini izkupiček pa je bil 4. gol, ki ga je dal Nanti Olip. Čeprav so zmagali Selani jasno in brez težav s 4:0, je vendar le škoda, da niso izkoristili vseh možnosti za zadetek, ker bi s tem lahko izboljšali razmerje golov. Po prvih kolih tega prvenstva kaže tako, da bo več moštev igralo za prva mesta na lestvici in v tem primeru bi bilo dobro razmerje golov velikega pomena.

Postava: Užnik, N. Dovjak, Keli (Roblek), A. Dovjak, Oraže (Pristovnik), Fera, Olip, F. Dovjak, Falle, Hribernik.

Tudi mlado selsko moštvo pod 23 je igralo proti sovratnikom iz Hodiš zelo lepo tekmo in zmagalo s 3:0.

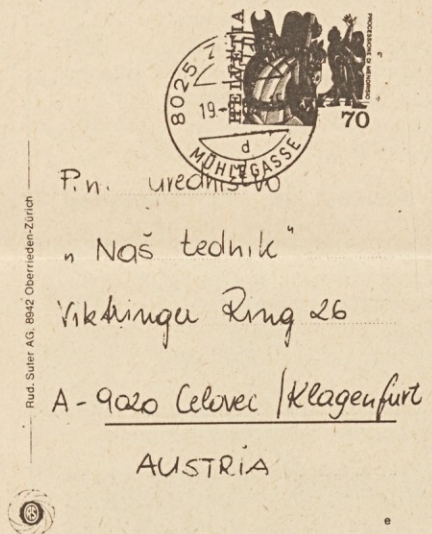
Prvo prvenstveno tekmo so igrali v nedeljo selski mladinci. Igralci so zelo mladi, ker so igrali v pretekli sezoni skoraj vsi še v šolarski ekipi. Kljub temu so se odrezali proti veliko močnejšim sovratnikom iz Vetrinja kar dobro. Selani so izgubili proti Vetrinju z 1:2. Gol za selske mladince je dal Kurti Hribernik.

Selski turnir

V nedeljo je bil v Selah že tradicionalni selski — oziroma Fridlnov turnir. Na tem turnirju se zberejo moštva iz vseh občinskih predelov. Letos so tekmovala sledeča moštva: Dinamo Borovnica, Dampf Šajda, Inter Sredina, Beton Cerkev in Donau Škrbina. Tekme so trajale 2x15 minut in to vsak proti vsakemu. V vsakem moštvu je bilo nekaj igralcev selskega I. moštva, zato so bile tekme še kar dobre in tudi napete. Seveda pa je bilo v vsakem moštvu tudi nekaj nogometištev — eksotov — ki pa so svoje tehnične primanjkljaje „prekrili“ z borbo. Da so bila moštva precej izenačena na priča dejstvo, da se je odločil turnir šele v zadnji tekmi: Inter-Beton, ki se je končala z 1:1. Turnir je zmagalo moštvo Inter Sredina (7 točk), 2. Beton Cerkev (6 točk), 3. Donau Škrbina (3 točke), 4. Dinamo Borovnica (2 točki), 5. Dampf Šajda (0 točk).

Schweiz/Suisse/Schweizland
Zürich, Schipfle und Heimatwerk

Planinski sekretet
podhrane iz Švice
Kot smo že poročali, se „Planinski sekretet“ trenutno nahaja v Švici na turneji. S te turneje pozdravljajo vse naše bralke in bralce. Iz Švice se bodo vrnil v 2. polovici septembra.

Kot smo že poročali, se „Planinski sekretet“ trenutno nahaja v Švici na turneji. S te turneje pozdravljajo vse naše bralke in bralce. Iz Švice se bodo vrnil v 2. polovici septembra.

Naš športni reporter

Jurij Perč

Mnogo se je že pisalo o novi 1. avstrijski nogometni diviziji. Mnogo je bilo glasov za, mnogo proti 1. diviziji s 16 moštvi. Zmagali so tisti, ki so glasovali za novi način.

Pred začetkom prvenstva je bilo veliko vprašanje, kako se bodo manjši klubi v najvišji dr-

Celovška Avstrija bi se sicer tudi tedaj kvalificirala za tekmo vanja v najvišji državni ligi, če bi ostalo pri starem. Prvo tekmo „v novem vetru“ so Celovčani odigrali doma proti Rapidu in jo zgubili 1:3. Ali je celovška Avstrija obogatitev za avstrijski nogomet? Gotovo bo trajalo ne-

Kot bi z žehhtarjem nosil vodo v morje

žavni ligi zadržali, oz. ali se bodo sploh lahko merili npr. z Rapidom ali dunajsko Avstrijo. Po prvih tekmah sodeč lahko ugotovimo, da sta sicer dunajska velekluba za večino ostalih nogometnih moštev v zvezni ligi prevelika, toda razočarali so predvsem klubi, ki so igrali že v „stari“ 1. nogometni diviziji.

kaj časa, da se bodo Celovčani privadili „novemu vetru“. Premagal jih je Rapid, nato pa so v Linzu dosegli odlični rezultat — 1:1.

Treba je sicer dodati, da je Celovčanom krepko pomagala boginja Fortuna. Minuli konec tedna pa je pustila v Celovcu obe točki enajsterica Vienne.